

Arrest

nr. 68 634 van 18 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 3 augustus 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker, aan verzoekster ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster werd op 26 juli 2011 op heterdaad betrapt op het gebruik van valse documenten (vervalst Bulgaars paspoort dat gestolen was opgegeven). Zij verbleef illegaal op het grondgebied. Op diezelfde dag werd aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, ter kennis gebracht. Tegen deze beslissing diende verzoekster een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad). De zaak is gekend onder het rolnummer X.

Verzoekster werd overgebracht naar het gesloten centrum Steenokkerzeel.

Op 2 augustus 2011 diende verzoekster een asielaanvraag in.

Uit nazicht van de Eurodac databank bleek dat de vingerafdrukken van verzoekster op 18 januari 2011 genomen waren in Bulgarije, alwaar zij reeds een asielaanvraag had ingediend.

Op 3 augustus 2011 werd aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker en een beslissing tot vasthouden in een welbepaalde plaats ter kennis gebracht. Dit is thans de bij huidig beroep bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 74, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

de persoon die verklaart te heten (...)

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

Reden van de beslissing :

Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten”

Aangezien Bulgarije in toepassing van de EU-Verordening 343/2003, verantwoordelijk was voor de behandeling van de asielaanvraag van verzoekster, verzocht de Belgische overheid de Bulgaarse autoriteiten op 4 augustus 2011 om de terugname van verzoekster.

De terugname van verzoekster werd op 8 augustus 2011 aanvaard door de Bulgaarse autoriteiten.

Op 9 augustus 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid de beslissing houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster diende een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen de bevelscomponent van de voormelde beslissing. Deze zaak is gekend onder het rolnummer X. Tevens diende verzoekster een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen de beslissing houdende de weigering van verblijf. Deze zaak is gekend onder het rolnummer X.

Op 10 augustus 2011 werd aan verzoekster een beslissing tot vasthouden in welbepaalde plaats ter kennis gebracht.

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid op gelet op het gebrek aan belang.

Verwerende partij is van oordeel dat de vernietiging van de bestreden beslissing verzoekster geen nut kan opleveren omdat zij van oordeel is dat zij in uitvoering van artikel 74, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort het vreemdelingenbesluit) opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoekster, daar zij een asielaanvraag heeft ingediend teneinde de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot haar verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, en in een welbepaalde plaats wordt vastgehouden, zich op illegale wijze op het grondgebied van het Rijk bevindt, een bevel te verlenen het grondgebied te verlaten.

Tevens wijst de verwerende partij erop dat aan verzoekster op 9 augustus 2011 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, hetgeen volgens de verwerende partij andermaal aantoonst dat verzoekster geen belang heeft bij huidig beroep.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Uit een ter zitting neergelegd stuk blijkt dat de repatriëring van verzoekster was gepland op 14 september 2011. Uit het verslag van vertrek van 14 september 2011 blijkt dat verzoekster inderdaad op 14 september 2011 naar de luchthaven werd gebracht om op het vliegtuig te worden gezet en dat verzoekster zonder verzet is vertrokken. Dit wordt niet betwist door de advocaat van verzoekster. De bestreden beslissing heeft bijgevolg volledige uitvoering gekregen en is verdwenen uit het rechtsverkeer, zodat verzoekster geen actueel belang meer heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Ter terechtzitting geeft de advocaat van verzoekster zelf aan dat de zaak ondertussen zonder voorwerp is geworden.

Het beroep van verzoekster is omwille van de hiervoor uiteengezette argumentatie niet ontvankelijk bij gebrek aan actueel belang en omwille van het verdwijnen van de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU